

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

An penite[n]s teneat iterare penite[n]tia[m] ei iniuncta i p[...]
cto mortali facta[m] in toto vel in p[...]
te & an dicta p[...]
nia talit facta ei valeat in foro
milita[n]tis ecclesie. §. vii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Tertia pars libri primi.

impetrare absoluendi eū, et si sine magno scandalo fieri pōt vocare n̄ absolutū et sibi dicere ac eū absoluere post auditā p̄fessiōz, v̄l si magnū scādalu timere absoluat eū absentē, si ab vltia p̄fessiōe adhuc sperat eē in gr̄a, Aut et alijs placuit si notabile scādalu timeat, sūmo sacerdoti deo p̄mittat, et solā p̄dignā p̄niam p̄ ei⁹ negligētia pagat p̄fessor, p̄sertim quā mltitudo sic est neglecta, vel multi eorū distāt a loco vbi est confessor.

Quid de p̄fessore q̄ nō intelligit penitentem.

Vid etiā sentiendū ē d̄ eo q̄ p̄fiteat, et p̄fessor n̄ intelligit eū aut ex dōmitiōe, aut ex iperitia vel distractiōe nimia, v̄l sili causa. R̄ndet Joh̄, d̄ bar, theolog⁹ antiqu⁹ doctor in q̄libz suis, Sacramētalis absolutō p̄rigit p̄fessiōz, Quis p̄o p̄fessio iportat reuelatiōz q̄ n̄ pōt eē sine relatiōe vni⁹ et p̄ceptiōe alteri⁹, cuz ḡ alterū istoz deficiat, s. p̄ceptio sacerdotis i p̄fato casu de illo pctō nō credo eē p̄fessiōz, et p̄ p̄ns nec impēdi absolutōz, Nec ille. S; istō videt̄ debere intelligi vbi obaudita sunt pctā ḡuia q̄ sunt de necessitate salutis p̄fitēda

nō d̄ alijs que cadūt sub p̄fessio, et vbi talia modica obaudiunt raro ab eo q̄ alias nō scit p̄sonam d̄z p̄fessor facere iterare ea q̄ ex sono n̄ intellexit

An penitēs teneat iterare p̄niam ei iniunctā i pctō mortali factā i toto v̄l in pte, et an dicta p̄nia talr facta ei valeat in foro militāti ecclie, s. vj.

Trum vero

v̄ p̄niam seu satisfactionē impositam per absolutiōnem debitam in peccato mortali factā, v̄l in pte teneat hō iterare, Sup hoc sunt varie opiniōes, In h̄ t̄n omnes p̄cordāt, q̄ satisfactio facta i mortali ita n̄ valet, sicut nec alia opa facta i mortali valēt in foro dei ad tollendū v̄l minuendū debitū pene p̄ pctis, ad qd̄ ordinat̄ ois satisfactio, qz cū n̄ sit ibi amicitia cū dō nō pōt eē acceptū tale opus dō sic factū, S; v̄t̄ valeat i foro ecclie militanti ita q̄ nō teneat eā iterare, in h̄ ē varietas opiniōnū, et aliq̄ dicūt q̄ teneat iterare, qz cū n̄ potuerit satisfacere dō nec etiā potuit satisfacere sacerdoti, q̄ in p̄sona dei sibi illud iniunxit, S; Pe, de tarā, et Joā, parisiens, videt̄ simplicit̄ dicere sine di

stinctiōe q̄ talis nō tenet iter
 rare tales satisfactiōes. qz sa-
 tisfecit in foro ecclie militat̄
 in q̄ date sūt. z vbi nō iudicat̄
 de dispositiōe interiori. Idē
 vidēt̄ sentire Vinc. i speculo
 bisto. li. ix. z. d. Annibal. in
 iij. Et p̄ ista opinione videt̄
 satisfacere ip̄ositio septennis
 p̄nē q̄ regularit̄ fiebat p̄ q̄li-
 bet mortali antiquit̄ vt. xxij.
 q. j. c. p̄dicandū. Et visibile est
 q̄ i tanto iteruallo aliq̄d mor-
 tale p̄mittebāt. vñ si optuiss̄
 iterare fuisset laqueū ipone-
 re aīab. Tho. vero cū Alb.
 in. iij. distinguūt de satisfacti-
 one. dicit em̄ q̄ q̄dam sunt sa-
 tisfactiōes in q̄b̄ remanet ali-
 quis effect̄ in satisfaciētib̄
 etiā postq̄ actus satisfactiōis
 nis trans̄t. vt i ieiunio rema-
 net corp̄is maceratio vel de-
 bilitatio. z ex elemosyna sube-
 diminutio. z tales satisfactio-
 nes i pctō n̄ optz̄ itare. qz q̄n-
 tū ad illud q̄d ex eis remanet
 p̄ p̄niam seq̄ntē accepte sunt
 Alie p̄o satisfactiōes sūt q̄ n̄
 relinquūt effectū in satisfacti-
 one. postq̄ transit actus sic in
 orōne z hmōi. Actus em̄ inte-
 rior q̄ totalr̄ transit nullo mō
 viuificat̄. vñ optet q̄ tales sa-
 tisfactiōes iterent̄. Eandē opi-
 nionē t̄z Pe. de pal. maḡ de

clarās. dicit em̄ q̄ i satisfactiōi-
 bus h̄ntib̄ effectū derelictuz
 post op̄: vt elemosyna p̄uari-
 onē eris. ieiuniū corp̄is debi-
 litatōz. z hmōi. si postea peni-
 teat z pseueret. sic baptismal̄
 character h̄z effectū recedēte
 fictiōe. sic z istud derelictū ex
 sac̄o q̄d opat̄ ex ope opato i-
 cipit valere ex seq̄nti eius ap-
 probatiōe z sacerdot̄s ratiba-
 bitōe. cū illū se penitet. z nō
 ex simplici viuificatiōe. qz op̄
 opans mortuū nūq̄ viuificat̄
 z sic illa p̄nā satisfacit: n̄ solū
 in foro ecclie s̄z etiā in foro dī
 q̄ntū ad illud derelictū. vt nō
 oporteat iterare sic ieiunium
 elyna z hmōi. Sed si non h̄z
 effectū derelictū vt oratio. talis
 p̄nā facta in mortali nullo
 mō satisfacit. q̄n hic v̄l ali-
 bi oporteat satisfacere. q̄d vi-
 detur intelligēdū in foro dei.
 qz nec rōne ipsius opis cū fac̄.
 nec rōne derelicti cuz postea
 penitet eū cū non habeat effe-
 ctū derelictū. sed i foro ecclie
 satisfacit. qz n̄ ē necesse eā ite-
 rare si vult eē in statu salutis
 postea penitēdo. sic necēe ha-
 bebat ip̄am implere cū fuit si-
 bi ip̄osita. Vñ idē Pe. dicit
 paulo sup̄. q̄ q̄ū hō ē de oī-
 bus p̄tritus z p̄fessus. z acci-
 pit p̄niam cū absolutiōe. si res

Tertia pars libri primi.

ciduans pagat eaz i mortali
ipe qdē se liberat ab iniūctōe
sacerdotis, nec icurrit pctm
inobediētie qd incurreret si
eā nō pfectisset, qz nō ē fortius
vinculū pfessōis q̄s dei v̄l ec-
clesie. S; in mortali existēs
iplendo pceptū dī, s. de hono-
re pentū, vel pceptū ecclie, vt
de ieiunio z elemosyna, ab il-
lo absolute se liberat, ergo zc
Hec Pe. Lū ḡ pnia inūcta
ordinet ad tollendū vel dimi-
nuendū debitū pene tpalis q̄
pniām sibi ipositā nō habētē
effectū derelictū vt oratiōes
pfectit i mortali, si reuertitur
ad pniām, z tandē morit̄ in sta-
tu gr̄e, et q̄ illā nō iterauit, cū
p ipam nil sit solutū d̄ debito
pene tpalis soluet eam i pur-
gatorio, nisi p alia bona h̄ sa-
tisfaciat, qz si non reuertat̄ ad
pniām, qui pniām pfectit in
mortali quācūqz, siue haben-
tem effectū siue nō habentes,
derelictum soluet illud debi-
tum in inferno sep̄, sicut ille q̄
morit̄ cū mortalibz ēt venia-
libus, de vtrisqz soluet penas
eternam in inferno. Quāuis
em̄ p veniali debeat̄ pena
tpalis q̄ finē bz, tū p accidēs
est qz veniale puniatur in ifer-
no pena eterna, s. rōne status
qz in inferno nulla est redem-

prio. Nō em̄ ē ille stat⁹ expiā-
di culpā ad quā sequit̄ pena,
z iō sp̄ remanēte culpa venia-
li durat z pena. Ita tenet tho-
mas i. iij. di. xxij. S; d̄ pena
tpali debita pro mortali post
p̄tritionē Pe. d̄ pal. sic decla-
rat i q̄rto. Peccator postqz ē
deo recōciliat⁹ ē debitor pe-
ne finite nō qlitercūqz soluen-
de, s; in statu gratie in q̄ solū
est deo accepta. Alioqn̄ ē de-
bitor pene tante q̄ntā meret̄
culpa, et illa ē infinita. Unde
pctōri p se debebat̄ qdē pena
infinita si erat in mortali, s;
mutata fuit in tpalē, supposi-
to qz perseveraret in amicitia
Acceptauit em̄ de⁹ absoluti-
onē a pena etna, z ipositionē
pene finite sub p̄ditione si in
gr̄a fieret. Et si q̄rat̄ q̄re deus
maḡ acceptauit absolutōz a
culpa sine p̄ditione q̄s absolu-
tionē a pena, dōm̄ ē qz culpa
trāsit z macula trāsit, z gr̄a in
momēto aduēit, s; satisfactio
futura ē. Futuris aut̄ solet cō-
ditio apponi, nō aut̄ p̄ntibus
nec p̄teritis, l̄ si apponat̄ cer-
ta ē, qz si est in gr̄a p̄ntē nō p̄t
eē sine gr̄a. Iō remissio culpe
fit sine p̄dictiōe, v̄l fit simplr
qz p̄ditio existit. Vñ sic p sa-
cramentū n̄ remitteret̄ culpa
nisi adessz gr̄a, sic nec postea p

satisfactioz remittit pena nisi
 adsit gratia, Talis g̃ dimissa
 culpa puniet in inferno pena
 infinita, nō p̃t cōmutatōz fini
 te i infinitū, s̃z qz debitor ē pe
 ne infinite, ex q̃ n̄ soluit penā fi
 nitā sub p̃ditioe q̃ debuit, sic
 p̃des p̃uilegiū cleri incidit d̃
 foro meriti ad forū sanguis,
 sic q̃ declinat forū ecclie inci
 dēs i mortale ad forū iusticie
 exterminātis inuenit penam
 etnā, Hoc qd̃ dic̃ Pe, videt̃
 intelligēdū de eo q̃ p̃niam in
 iunctā non h̃ntem effectū de
 relictū factaz in mortali scito
 ab eo, vel de q̃ dubitabat p̃te
 nit iterare, vl̃ etiā cū credit vl̃
 dubitat se debere itare ex ne
 gligētia dimittit, z ex labore
 recusans hic z in purgatorio
 facere emēdā dō, S̃z si q̃s di
 mittit iteratiōz tal̃ p̃nie ex im
 po s̃sibilitate, qz ei deficit t̃ps
 vl̃ credit se eā fecisse in statu
 gr̃e, vl̃ si fuerit i mortali cog
 nito ab eo, vel etiā si scit se eā
 fecisse i mortali iterare facit p̃
 aliū quē credit bonū, vl̃ etiā si
 nec p̃ se n̄ p̃ aliū iterat credit
 sibi sufficere ad salutē q̃ i ple
 nit sibi iniūctā, intendēs q̃ h̃
 min⁹ fecit satisfacere i purga
 torio, z sic deo facere emēdā p̃
 hmōi omisiōz talis nō dam
 natur, Unde z ipse Pe, dicit

dist. xlv. q. ij. q̃ q̃ facit p̃niam
 iniunctā i mortali p̃ se p̃ t̃to
 nō tenet iterare, qz p̃t in pur
 gatorio satisfacere, Et si dic̃
 q̃ videt̃ icōueniēs q̃ t̃tū q̃s
 puniat p̃ pctō dimisso, sic p̃
 n̄ dimisso, qz pena etna, et sic
 n̄ videt̃ i aliq̃ p̃fuisse p̃tricio et
 p̃fessio, R̃ndet Pe, q̃ licz t̃tū
 tū puniat extēsiue nōm̄ intēsi
 ue, sic p̃ vno pctō ita; diu q̃s p̃
 mille, sed n̄ tā acerbe, Si etiā
 p̃te p̃nie fecit, s̃ in statu gr̃e, et
 vn⁹ dies remāsit p̃ illa die, et
 nā luet penā si non penitet, ta
 men nō tā acerbe ac si nunq̃
 p̃tricio nec p̃fessus esset, nec in
 aliq̃ satisfecisset, als peccatū
 rediret, Hec Pe,

Remediū tuti⁹ siue p̃siliuz
 dandū penitenti qualiter p̃fi
 cere debeat penitentiam sibi
 iniunctam, z q̃ p̃nia debeat si
 bi dari securior,

Ora tū q̃ duz q̃s facit
 n̄ p̃niam sibi iniūctam si
 labat̃ i mortale, q̃uis
 bonū sit q̃ citi⁹ cōfiteri, tū cū
 p̃ solā p̃tricioz pctm̄ dimittat̃
 z gr̃a restituat̃ q̃scito ip̃e cōte
 rit, etiā anteq̃ confiteat̃ p̃se
 quēdo dictam p̃niam, etiam
 si sit talis p̃nia q̃ nō reliquat
 effectū post se in foro dei rea
 liter satisfacit, qz in statu gr̃e
 est vn̄ in nullo tenet iterare,